

אלי דהר, העולם הזה

עדי הדר:

„אך גרוש אחד לא עובר לפעילות פוליטית!“

באחרונה זוכו בבית-המשפט שיבעה אנשים, שהיו בעיני פעילים בחברת-התיירות „איסת“א. ישראל כץ וצחי הנגבי, שהיו עד לפני חמש שנים פעילים באגודת-הסטודנטים של אוניברסיטת ירושלים, הגישו את התלונה נגד השיבעה כאילו עברו, כביכול, עבירות-מירמה, שתכ-ליתן להוציא מ„איסת“א את נכסיה לטובתם. בתום ההליך, אחרי חמש שנים, נמצאו כל השיבעה זכאים, ואחדים מהם הגישו תלונה במישטרה נגד כץ והנגבי. פניתי ליושב-ראש אגודת-הסטודנטים באוניברסיטת תל-אביב, עדי הדר, ושאלתי אותו אם יתכן שפרשת „איסת“א, מלפני חמש שנים, תחזור על עצמה עכשיו.

לא בעיקבות הפרשה ההיא פנתה התאחדות-הסטודנטים לשופט העליון משה לנרני, שניסח מחדש את תקנון-ההתאחדות, והיום אין עוררין שוועדת ההתאחדות היא האסיפה הכללית של עמותת איסת“א.

● נו, אז מה?

סטודנטים

מי שמטפל היום בחברת-התיירות של הסטודנטים הוא חברת „איסת“א-ליינס. סאליה הועברו גם רוב הנכסים. הכספים של איסת“א מושקעים לשיפור השרות לסטודנטים, ובקרן המילגות.

● **ומה לגבי כספים מ„איסת“א המועברים לפעילות פוליטית?**

אני יכול להבטיח לך ששום אגורה לא עוברת לפעילות פוליטית. כמועצת-המנהלים של איסת“א יושבים אישי-ציבור מן השורה הראשונה, המבטיחים שהכספים ינוצלו רק לצורכי הסטודנטים.

● **אתם מתכוונים לעשות משהו בעניין צחי הנגבי וישראל כץ?**

כשהתביעה הפלילית תתברר נדע את התוצאות. להתאחדות הסטודנטים היום אין שום קשר לזה. (יוסי עינדור)

אלי דהר, העולם הזה

פיניה רוזנבלום:

„הטמפרמנט שלי לא מאפשר לי לשתוק!“

לכל מקום שהיא מגיעה אליו היא עושה כותרות – הרוזנבלום. בשבוע שעבר, במישפט נגד הקבלן שלה, האשים אותה השופט בבזיון בית-המשפט ואף קנס אותה ב-500 שקלים.

מה קרה, פיניה, שאלתי אותה. איבדת את העשתונות? למען האמת, לא עשיתי שום דבר מיוחד, ואני באמת חושבת לשלוח מיכתב לשופט ולאמר לו שלרעתי הוא הגויס בגובה הקנס.

● **500 שקלים נראים לך הרבה כשביל בזיון בית-המשפט?**

מה אני בסך הכל עשיתי? הטמפרמנט שלי לא מאפשר לי לשתוק, כשאני רואה שהצד השני אומר דברים לא מדייקים. לא חשבתו לכוות את בית-המשפט, זה יצא לי ספונטני.

● **ולפני שיצא לך ספונטני, לא חשבת שהשופט יתרגז?**

מישפט

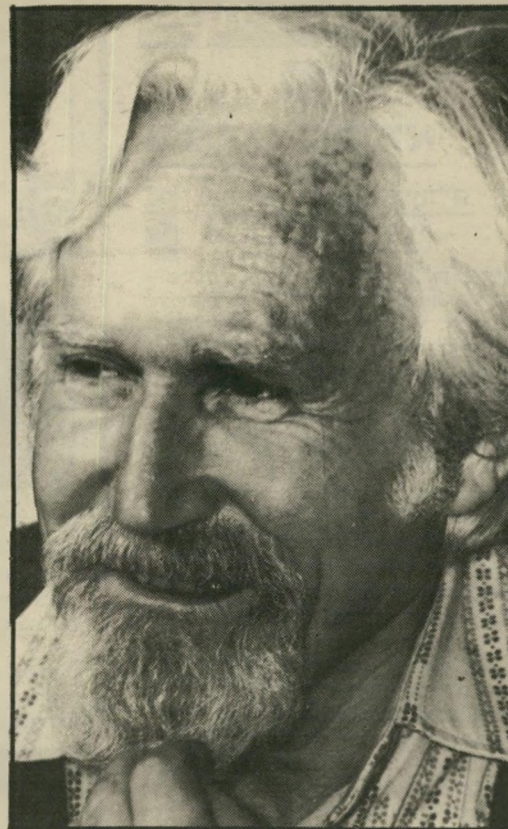
חשבתי, אבל חשבתי שהוא יוציא אותי החוצה כמו שהוא כבר עשה בעבר. לא איכפת לי שהוא הוציא אותי החוצה, כי במילא אין לי סבלנות לחכות עד שיאפשרו לי לדבר. אבל הפעם, כשהוא אמר לי לצאת, בדרך החוצה מילמלתי משהו, ואז השופט החליט גם לקנס אותי ב-500 שקלים.

● **עכשיו את מתחרטת?**

לא! מה פתאום גם לא רציתי להתנצל, אבל עורר-הדין צבי לידסקי הכריח אותי. חשבתי שאם אתנצל אז יוותרו לי על הקנס, אבל לא ויתרו.

● **אז מה תעשי?**

אני אכרז אם אפשר לערער, ואם כן – אני אערער. (דניאלה שמי)

הנס לברכט:

„הכוונה היא לעזור לניצולי-שואה במצוקה!“

השבוע ביקר נשיא הקונגרס היהודי, אדגר ברונממן, במיזרח-גרמניה. היו שראו בביקור זה אירוע היסטורי, המסמל תפנית ביחסה של מיזרח-גרמניה ליהודים, ובעיני קיפין למדינת-ישראל.

פניתי להנס לברכט, פעיל זה שנים רבות ברק”ח, המשמש כעיתונאי מטעם סוכנות הידיעות המיזרח-גרמנית ושל הרדיו הממלכתי של מיזרח-גרמניה מזה 20 שנה. שאלתי אותו איך הוא רואה את הביקור.

זו התפתחות מעניינת, שלמעשה התחילה כבר בחודש יוני, כפגישה בין ראש הקהילה היהודית של מערב-ברלין, היינס גלינסקי, עם הנשיא המיזרח-גרמני, אריך הונקר. הייתי באותו זמן במיזרח-ברלין, והרגשתי בתהליך העובר באחרונה על ארצות נוספות בגוש המזרחי.

● **מדוע התחיל התהליך?**

זה קשור בהתפתחות הבינלאומית של הפגת המתיחות בין שני הגושים.

● **זה היה צפוי?**

זה בהתאם להתפתחויות.

● **מדוע ההתקרבות לנושא היהודי?**

זה רק צד אחד של המטבע. העניינים הולכים בין שתי הגרמניות. אנחנו רואים בעיקר את העניין היהודי. כבר כיוני רובר

מדיניות

על פי ציויים לניצולי-שואה, החיים היום במצב של מצוקה.

● **יש כאן איתות למדינת ישראל?**

מיזרח-גרמניה אף פעם לא היתה נגד מדינת-ישראל. התהליך כולו מצביע על התקרבות גם למדינת-ישראל. במיזרח-גרמניה תמיד היתה התעניינות לגבי מה שקורה בארץ. הם תמיד היו נגד מדיניות הממשלה, אבל לא נגד עצם קיום המדינה.

● **ואיתות מצד מדינת-ישראל?**

אני לא יודע בוודאות, אבל מאוד יתכן שיש. אני חושב שזו יותר שליחות של הלובי היהודי בארצות-הברית. מנסים להפיג את המתיחות בין שני הצדדים.

● **מה יהיה הצעד הבא?**

אני מניח שהביקור הזה הוא רק צעד ראשון. יהיו בוודאי התפתחויות באותו הכיוון בעתיד. (יוסי עינדור)